

Parlament České republiky
POSLANECKÁ SNĚMOVNA
2006

4. volební období

1153/7

Stanovisko

prezidenta republiky,

jímž vrátil Poslanecké sněmovně zákoník práce

Parlament České republiky kancelář předsedy Poslanecké sněmovny	
Datum: 10 -05- 2006	
Č.j. 4961/06	Přílohy: trojmu

Prezident republiky

V Praze dne 10. května 2006
Č.j.: KPR 4627/2006

Vážený pane předsedo,

využívám své pravomoci dané čl. 50 Ústavy České republiky a vracím Poslanecké sněmovně:

- I. zákon přijatý dne 21. 4. 2006, zákoník práce,
- II. zákon přijatý dne 21. 4. 2006, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákoníku práce.

Oba zákony mi byly postoupeny dne 25. 4. 2006.

Odůvodnění:

V této své podobě Zákoník práce nepředstavuje tolik potřebnou moderní úpravu pracovněprávních vztahů a vládou slibovanou liberalizaci pracovního práva jako podmínku zvýšení konkurenceschopnosti našich firem a snížení vysoké nezaměstnanosti. Svým obsahem je v podstatě pouhou novelizací stávající právní úpravy a její nedostatky v některých oblastech ještě prohlubuje. Zásadní pozitivní změny nepřináší, což je v rozporu s celosvětovými tendencemi současné éry.

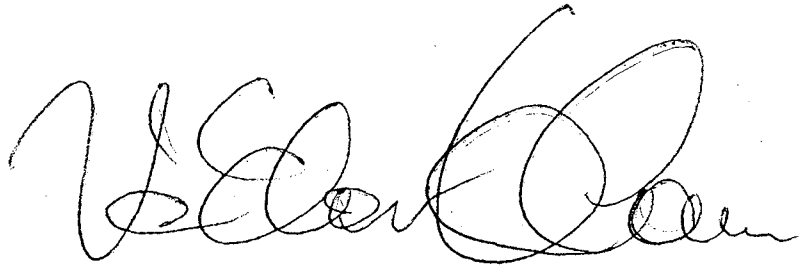
Nejedná se ani o normu přehlednou a srozumitelnou, která by jasně a jednoduše formulovala základní práva a povinnosti zaměstnanců a zaměstnavatelů, ale o úpravu velmi komplikovanou, zahrnující řadu ustanovení dosud obsažených v několika zvláštních zákonech a podzákonných právních předpisech.

Přestože zákon verbálně deklaruje princip „co není zakázáno, je dovoleno“, velmi podrobnou reglementací všech podstatných záležitostí týkajících se pracovněprávních vztahů smluvní volnost jejich účastníků de facto omezuje, a tím zvyšuje nepružnost pracovního trhu u nás. Ta bude přispívat k dalšímu zvyšování nezaměstnanosti.

V některých svých ustanoveních zákon zakládá nerovné postavení subjektů pracovněprávních vztahů, a to jak mezi zaměstnavateli, tak mezi zaměstnanci a jednotlivými odborovými organizacemi, což je v rozporu s ústavním pořádkem České republiky. To se týká zejména § 24 ohledně uzavírání kolektivních smluv, kdy je u zaměstnavatele více odborových organizací. Zvýhodňování jedné organizací nad druhými je v rozporu s čl. 27 odst. 2 Listiny základních práv a svobod.

Zákoník práce není výsledkem konsensu ani mezi sociálními partnery, ani uvnitř vládní koalice, ani mezi komorami Parlamentu České republiky. Je předmětem rozsáhlé kritiky na politické scéně, od zaměstnavatelů i od některých odborových organizací. To nedává záruku potřebné stability právního rámce pracovněprávních vztahů, kterou Česká republika nezbytně potřebuje. Zákoník je navíc posílením nerovnováhy ve vztahu zaměstnavatel – zaměstnanec ještě více než je tomu dosud, a to ve prospěch zaměstnanců.

Ze všech těchto důvodů se ztotožňuji se zamítavým stanoviskem Senátu (v poměru 56:8) a tyto dva související zákony Poslanecké sněmovně vracím k novému projednání.

Vážený pan
PhDr. Lubomír Zaorálek
předseda Poslanecké sněmovny
Praha